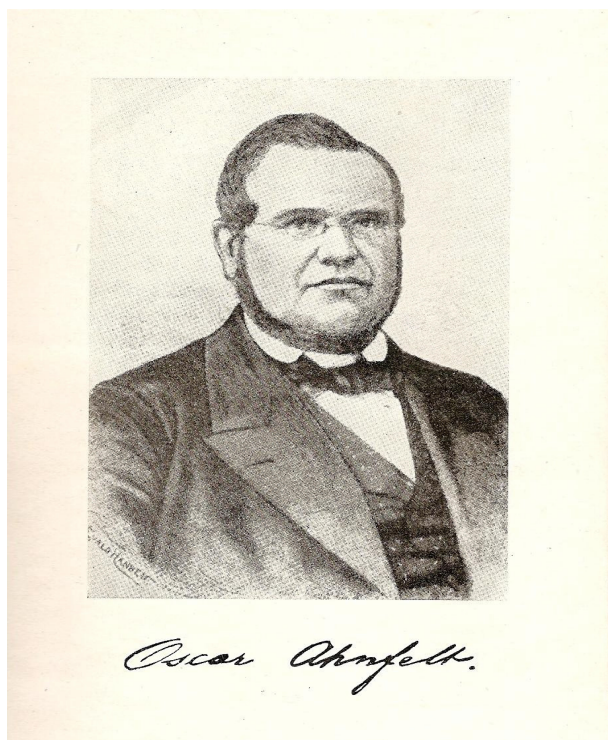

AANDELIGT GENNEMBRUD

*Fra Bogen "OSCAR AHNFELT".
SVERIGES AANDELIGE TROUBADOUR.
Af Josef Blomgren.*

Professor Johan Henrik Thomander, der hørte til den ahnfeltske Families Venner, rejste ved Nytaarstid 1840 til Stockholm for at deltage i Rigsdagsarbejdet.

Paa denne Rejse tog han Oscar Ahnfelt med, for at han ved "Musikaliska Akademien" kunde dyrke sine musikalske Interesser. Dette Ophold i Stockholm blev af afgørende Betydning for Oscar Ahnfelt. Herren førte ham her ad sine Veje til sine Maal.

I Stockholm søgte han sin Omgangskreds blandt Mennesker, der delte hans Interesser. Hans Broderdatter, Emilia Ahnfelt-Laurin, fortæller: "Han rejste til Stockholm udelukkende for at hellige sig Musikken. Det var saa vemodigt, da han rejste. Han gav mig Syréens [1] Bønne- og Sangbog. Jeg sørgede over min kære Farbroders Rejse. Men ingen savnede ham dog som Farmoder. For hende var hans glade Latter og nydelsesrige Musik et Livsbehov. Men hun klagede dog ikke; det husker jeg; men hun nikkede saa venligt til mig, da jeg sagde, at jeg var ked af, at Farbroder Oscar var rejst."

Megen Tid gik til musikalske Studier, og Oprettelse af en Musikskole optog ham stærkt. Hans aandelige Stilling var vanskelig. Igennem Musikken modtog han stor Rigdom, men det gav ikke hans Hjerter Fred. Han levede et etisk Liv, og sjældent savnedes han i Kirken, naar der var Gudstjeneste, men han havde ikke "solgt alt", og vor Herre Jesus var ikke blevet hans Hjertes dyreste Skat. Musik kunde ikke fylde ham helt. Han følte, hvad den svenske Digter Carl David Wirsen [2] udtrykker i følgende Linier:

*"Jeg søgte i Tanke, jeg søgte i Sang,
og ofte jeg fandt, hvad jeg søgte,
men snart blev igen mig
min Stue for trang
og Længslen i Sindet tog Magten."*

Dreven af aandelig Tomhed og Fattigdom søgte han en Dag som ved et Tilfælde ind i en af Stockholms Kirker, hvor den gamle Præst Anders Gustaf Säffström fra Bjuråker i Norrland prædikede. Pastor Säffström (1790-1861) var en udpræget Vækkelsesprædikant, som med Styrke og Klarhed kunde fremhæve Lovens Krav. Han befandt sig i Stockholm paa et tilfældigt Besøg for at søge Lægehjælp, og nu havde man anmodet ham om at prædike.

Gennem denne Prædiken blev Oscar Ahnfelt vakt til alvorlig Bekymring for sin Sjæls Frelse, og det gav ham ikke Ro hverken Dag eller Nat. Oscar Ahnfelt har intet skrevet om sine Oplevelser i denne afgørende Krisetid, men vi ved, at han igennem dette blev ført til levende Tro.

Hans Broderdatter skriver:

*"Da hørte han Ord,
som gik til Hjerterod;
om Synd, Retfærdighed og Dom lød Ordet,
det blev en dyb og kvalfuld Syndebod,
thi naar hans Sjæl blev budt til Naadebordet,
stod mellem ham og Frelsens Gud
hans Synd, hans Skyld mod Herrens Bud."*

Oscar Ahnfelt blev en flittig Deltager ved de Møder, som Carl Olof Rosenius holdt i Stockholm, og mellem de to knyttedes et Venskab, der holdt Livet igennem.

Oscar Ahnfelt siger: "At høre Rosenius og at være glad var for mig ét og det samme."

Det blev Rosenius forundt at forkynde Ordet, saa Oscar Ahnfelt kom til Frelsesvished og Fred. Det skete Paaskedag 1841. Rosenius prædikede i Bethlehemskirken over Emnet: Kristi Opstandelses Kraft og Nytte.

Denne Dag regner Oscar Ahnfelt selv for sit aandelige Livs Fødselsdag.

Nu fulgte en Tid med Fred og Glæde. Der var en af Jesu Lignelser, der var ham særlig kær, det var Lignelsen om Arbejderne i Vingaarden, thi den viste ham tydeligt, hvorledes Gud handler med Mennesker af fri og uforskyldt Naade. Og nu vilde han indvie sit Liv til at synge om Naaden.

Den unge Sanger sluttede sig stærkt til Rosenius og hans Venner, og i denne Kreds begyndte han i Sang at give Udtryk for sin nyvundne Glæde.

---

[1] P. H. Syréen »Christelig Sang-Bok, till bruk vid Enskild Husandakt«, indeholdt 500 Sange.

Peder Hakansson Syréen, f. 1776, d. 1838, Boghandler. I et Katalog meddeler han, at »ingen Romaner, Teaterstykker, Spøgelses- og Røverhistorier, Karikaturer og satiriske Skrifter« kan faas hos ham!

[2] f. 1842. fil. Dr. Det svenske Akademis Sekretær.